A°. 1826. No. 7[illegible]

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 29 Junij.

FRANKFORT, den 24. Junij.

Vervolg der nota van den heer *Verstolk van Soelen*, minister van buitenlandsche zaken van Nederland, omtrent de scheepvaart op den Rijn.

Oostenrijk. » Noch de Koning van Denemarken, noch de vrije stad » Hamburg hebben uit hun bezit der oevers van de uitwatering der Elve » eene hindernis van de vrije vaart op die rivier zoeken af te leiden.”

Het staat even weinig aan het gouvernement der Nederlanden, om de grondstellingen, die andere staten volgen, te beoordeelen, als het zich vergunt rekent, die voor zich zelven aan te nemen. Men kan intusschen [illegible] noch Denemarken, noch de stad Hamburg de beide oevers [illegible]; dat het grondgebied van Hamburg geene kusten heeft en dat de Elve, welke er langs loopt, doch het grondgebied niet doorsnijdt, regtstreeks in zee valt; terwijl de Rijn, al strekte die zich uit tot aan den mond van de Leck of van de Waal, verre is van met de volle zee in onmiddelijke aanraking te zijn, van welke hij door andere rivieren en zeeärmen afgescheiden blijft, en met behulp der gemelde verlenging, naauwelijks op eenen afstand van verscheidene uren van de hooge zee het getij ontmoet. Overigens heeft Pruissen zelve de conventie van Dresden mede geteekend, waarbij de scheepvaart op de Elve bepaldelijk geregeld is en waarbij de tol te Stade niet wordt afgeschaft; deze stad ligt niet digt bij den mond van de rivier; alleen de linker oever behoort tot het gouvernement van Hanover, en dat gouvernement gaat niet te min voort, van met de schepen, die de Elve bevaren, de bij het oude tarief bepaalde regten te heffen. Waarom zouden de Nederlanden zich eene opoffering getroosten, waarvan men Hanover verschoond heeft? Waarom zouden dezelfde grondbeginsels anders op de Elve dan op den Rijn worden toegepast? Waarom zoude het moeijelijker wezen, de gedwongen stapelregten te Keulen dan te Maagdenburg te doen ophouden?

» De maat van hetgene te dezen mag gehoopt worden, laat zich op- » maken uit de volgende zinsnede der nota van den 20. Julij 1825.”

In de onzekerheid, of het Weener Hof kennis draagt van de inwilligingen, door dat der Nederlanden gedaan, en van de groote opofferingen, welke hetzelve zich reeds heeft getroost, heeft de ondergeteekende de eer hiernevens te voegen de protocollen 352 en 359, der zittingen van de hoofd-commissie te Mentz.

Deze stukken zullen duidelijk doen zien, dat de discussie thans veeleer loopt over afgetrokkene beginselen en bespiegelingen, dan over wezenlijke zwarigheden, en dat, de staat van zaken wel ingezien zijnde, eene onbeduidende tusschenruimte de beide partijen voortaan gescheiden houdt. In 1825 beliepen de inkomsten van het octrooi op den conventionelen Rijn 2,591,883 franken 63 centimes, 154,648 fr. 20 cs. meer dan over 1824. De transporten der Nederlanden, die den Rijn zijn opgevaren, komen daarin voor op 115,013 fr. 67 cs. Indien de staat der Rijnvaart zoo bloeijende is op eenen tijd, waarin men zegt, dat de rivier voor den handel der wereld gesloten is, hoedanig zal dezelve dan niet worden, inval men de voorstellen der Nederlanden aanneemt?

» De conventie van Weenen kan niet nalaten hier acte te nemen van » de verzekering, door Z. M. den Koning der Nederlanden gegeven, van » bereid te zijn om alle verbod van doorvoer op den Rijn te doen ophouden.”

Deze verzekering bewijst de vroegere verpligting niet; het is integendeel uit zucht tot bevrediging, dat men verscheidene nieuwe concessien heeft aangeboden.

» Z. Keiz. Koninkl. en Apost. Maj. kan der Nederlandsche regering het » vermogen niet toekennen, om de uitvoering der hoofd-verbindtenis, » welke zij bij overgave van het land heeft op zich genomen en die zij » vervullen kan, uit te stellen, zoo min als het vermogen om deze uit- » voering te doen afhangen van de vervulling, hetzij van andere afzon- » derlijke en bijkomende verbindtenissen, ten aanzien van andere punten » der Rijnvaart, hetzij eindelijk van de voltooijing met gemeen overleg » der reglementaire bepalingen van de acte der scheepvaart op den Rijn. » Z. K. K. en A. M. kan der Nederlandsche Regering het vermogen niet » toekennen, om hare stellige en bepaalde verpligtingen te veranderen in » voorwaardelijke en eventuele schikkingen, welke het van haar zou af- » hangen, om voortdurend onvervuld te laten. Z. K. M. kan der Neder- » landsche Regering het vermogen niet toekennen, om van haren kant de » uitvoering van art. 5 van het traktaat van Parijs ondergeschikt te ma- » ken aan het sluiten van eene gemeenschappelijke overeenkomst, opzig- » tens art. 108 en 109 van het congres, en art. 19 en 31, rakende de » bijzondere bepalingen omtrent de scheepvaart op den Rijn. Daarente- » gen, wanneer de Nederlandsche Regering zal hebben voldaan aan hare » verbindtenissen, zal zij, gesterkt door de vervulling harer pligten, op » hare beurt bezwaren kunnen inbrengen omtrent de hinderpalen, die, » van eenen anderen kant, ten nadeele van den handel der volkeren, » mogten bestaan, en in dat geval zal zij, ongetwijfeld, bij de mogend- » heden, die zich voor de traktaten van Parijs en Weenen verbonden » hebben, even veel welwillendheid aantreffen, ter ondersteuning van ha- » re billijke vorderingen, ten behoeve der vrije scheepvaart op den Rijn, » als de voormalige regering der Vereenigde Provincien ondersteuning en » goede diensten ondervonden heeft, tot het handhaven der sluiting van » de Schelde, ten gevolge der Munstersche bepaling.”

Hierboven is aangetoond, dat, vermits de Nederlanden geene andere verpligting hebben aangegaan, dan door hunne toetreding tot het Weener Congres van den 20. October 1815, er voor hen geen onderscheid of voorrang van verbindtenissen opzigtens de vaart op den Rijn bestaat; maar integendeel eene algemeene onderlinge verbindtenis; dat er geene overgave heeft plaats gehad van het Land, hetwelk de wateren van den Rijn ontvangt; dat de Nederlanden geregtigd zijn, om de vervulling te eischen van de voordeelen, hun bij de traktaten toegekend, op het oogenblik zelve, waarop zij van hunne zijde de nakoming aanbieden der verpligtingen, welke de traktaten hun opleggen; dat de middelen, om de uitvoering van hetgene ten laste der wederzijdsche staten is vastgesteld, te verhinderen, zoo daarop immer toeleg kon bestaan, voor alle dezelfde zijn, en dat men geen minder dubbelzinnig bewijs van onpartijdigheid en goeden wil in de vervulling van zijne eigene verpligtingen kan geven, dan door voor te stellen, om de traktaten te gelijker tijd volledig van wederzijden te doen vervullen. — Het zij vergund, hier nog aan te merken, dat het aangewezen middel, om van den kant der Nederlanden een aanvang te maken met de vervulling der aangegane verbindtenissen, om vervolgens hunne eigene vorderingen ondersteund te zien, gewisselijk buiten de regelen eener wijze en voorzigtige staatkunde zoude gaan, en te minder met de pligten van een gouvernement, dat voor het welzijn van deszelfs onderdanen waakt, zou overeen te brengen zijn, daar er geene reden bestaat, waarom de Nederlandsche Regering het eerst het voorbeeld zoude geven, om aangegane verpligtingen te vervullen.

Mijn heer de buitengewone gezant en gevolmagtigde minister van Z. K. K. en A. M. wordt verzocht, deze aanmerkingen aan zijn hof te willen overbrengen, en de twijfelingen, welke bij hetzelve gerezen zijn, op deze wijze opgehelderd zijnde, koestert dat van 's Gravenhage, bij voortduring, de hoop, dat het Oostenrijksche kabinet zal besluiten, om zijne veelvermogende ondersteuning te schenken aan het even billijke als gematigde stelsel, hetwelk ten aanzien der scheepvaart op den Rijn door het gouvernement der Nederlanden is aangenomen.

Indien de onbekrompene voorstellen, door den commissaris van Z. M. op den 26. Maart en 18 Mei 1826 te Mentz gedaan en in de bovengemelde protocollen vermeld, aan zijde van het kabinet van Berlijn nog niet zoodanig zijn opgenomen, als men mogt verwachten, is er alle reden, om zich te vleijen, dat de talrijke concessien, welke het gouvernement der Nederlanden gedaan heeft, eindelijk ten gevolge zullen hebben de gewenschte verdwijning der hindernissen, welke tot heden de vervulling der Weener bepalingen omtrent de zaak in geschil ondervonden heeft, en dat alzoo de leden der centrale commissie de oplossing zullen kunnen vinden van het ingewikkelde vraagstuk, hetwelk hen thans bezig houdt.

Daar eindelijk het Pruissische ministerie, bij deszelfs nota van den 19. April 1825, zich bereid verklaard heeft, om met het gouvernement der Nederlanden te Keulen in commerciele onderhandeling te treden, in de hoop, dat door eene gezette overweging der handel-aangelegenheden van de beide staten het welligt zal gelukken om alle belangen te bevredigen, blijft het Hof der Nederlanden innig overtuigd, dat van de conferentien zoo te Keulen als te Mentz alles goeds te verwachten is, zoodra de hooge partijen, de algemeene beginselen en de afgetrokken bespiegelingen, welke dezelve tot heden verdeeld hebben, daarlatende, besluiten zullen, zich te houden aan hetgeen beter de eenstemmigheid zal bevorderen, de praktische zijde der zaak namelijk, om die na te gaan, en overeenkomstig de banden van vriendschap, nabuurschap en bloedverwantschap, die haar vereenigen, zich trachten te verstaan over de vrij naauwe tusschenruimte, waardoor zij, sinds de gedane voorstellen te Mentz, nog gescheiden zijn.

De Ondergeteekende heeft, enz.

(*get.*) VERSTOLK VAN SOELEN.

Van den 25. Junij.

Volgens berigten uit Konstantinopel, van den 26. Mei, schijnt het zeker, dat de Porte het vertrek van hare commissarissen, om met Rusland te onderhandelen, zoo lang wilde uitstellen, tot dat de plaats der zamenkomst van de wederzijdsche commissarissen zou bekend zijn. Dan doordien de heer *van Minciaky* verklaarde, dat Rusland dit vertrek als eene soort van genoegdoening beschouwde, en alle Europische gezanten deze verklaring op het nadrukkelijkst ondersteunden, heeft de divan eindelijk besloten, hetzelve vertrek onverwijld te doen plaats hebben, en de commissarissen zullen derhalve eerstdaags de reis naar Bucharest aannemen. — De engelsche ambassadeur, lord *Stratford Canning*, heeft den 19. Mei op nieuw zijnen tolk naar den reis-effendi gezonden, en een kategorisch schriftelijk antwoord op zijne vroegere voorslagen ten behoeve der Grieken begeerd, daar de reis-effendi ze dus verre steeds met het mondelinge gezegde afgeslagen had, dat de Porte nimmer met rebellen onderhandelen

zou. Ditmaal antwoordde hij den tolk, dat hij de Britsche voorstellen den divan en den staatsraad moest voorleggen.

— Berigten van de grenzen van Wallachije melden, dat, volgens tijdingen uit Bucharest van den 3. Junij, de Porte, dadelijk na het vertrek der Beschlis uit de vorstendommen, en toen de hospodar naauwelijks aangevangen had, zich vrijer te bewegen, door zijnen zoon, die zich als gijzelaar te Konstantinopel bevindt, wissels ten bedrage van 300,000 piasters op hem heeft laten trekken. De hospodar protesteerde wel eerst tegen deze betaling; doch naderhand heeft hij, naar men verneemt, vermoedelijk uit bezorgdheid voor zijnen zoon, een gedeelte dezer som voldaan. Velen gelooven, dat dit de door den divan verzonnen middel is, om de ruiming der vorstendommen eenigermate te verijdelen, en de pressingen voort te zetten, door welke de tegenwoordige groote uitgaven der Porte alleen kunnen bestreden worden.

LONDEN, den 24. Junij.

De nieuwe verkiezing van leden voor het parlement is bijna afgeloopen, en over het algemeen nog al zonder groote opschudding. Te Weijmouth echter is het vrij onrustig toegegaan. De beide partijen zeer voor hare kandidaten ijverende, zochten de ministeriëlen de stemming langer dan den bepaalden tijd te doen voortduren. Er ontstond ten gevolge daarvan oproer onder het volk, en er werd om militaire hulp gezonden, hetgeen nog meer wanorde veroorzaakte. Een der voorstanders van den volkskandidaat werd in hechtenis genomen. Zoodra de blaauwen zulks vernamen, deden zij eenen aanval op het stadhuis, hetwelk zij bestormden. Zij drongen met geweld binnen deuren en vensters, en het gelukte hun den gevangene te bevrijden, ondanks den tegenstand van 60 à 100 constabels, wier staven zij onder een luid gejuich verbraken. Er werd op nieuw een renbode om militaire hulp gezonden, doch toen dezelve aankwam, was de stad weder rustig.

PARYS, den 24. Junij.

Verscheidene dagbladen hebben berigt, dat de heer *Baijard* van Rouen achttien honderd duizend franken aan de Grieken gegeven had. Die tijding kwam velen onwaarschijnlijk voor. Zie hier het geval: de heer *Baijard*, die een groot vermogen bezit, dat op ongeveer twee millioen begroot wordt, heeft een testament gemaakt, waarbij hij al hetgeen hij bij zijnen dood zal nalaten, aan de Grieken toewijst. De heer *Baijard* is thans gevaarlijk ziek te Dieppe, en onderscheidene zijner naastbestaanden hebben zich bij hem vervoegd, in de hoop van hem dit testament te doen herroepen.

— Met tijdingen nopens Portugal en de invoering eener Constitutie in dat Rijk, welke de instelling van twee wetgevende kamers schijnt mede te brengen, heeft men tevens berigt ontvangen, dat ook de Constitutie van Brazilie in werking is gekomen. Een dekreet van den Keizer, van den 25. April, behelst daaromtrent het volgende: » Daar de dag nadert, » waarop volgens de Constitutie de wetgevende vergadering moet ingesteld » worden, en daar het openbaar welzijn des Rijks vordert, dat deze » vergadering zoo spoedig mogelijk haar gewigtig werk aanvange, heb ik » goedgevonden, den dag van den 29. dezer, 's morgens ten negen ure, » voor de eerste bijeenkomst van de senateurs en afgevaardigden te bepalen, ten einde de voorbereidende werkzaamheden te beginnen, welke » de plegtige opening derzelfde vergadering moeten voorafgaan." — De beide kamers hebben reeds vier voorbereidende zittingen gehouden. Den 9. Mei zou de eerste sessie plegtig geopend worden.

ARNHEM, den 29. Junij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 28. Junij 1 El 7 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 10 D.
Den 29. dito. 1 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 10 D.

Heden beviel zeer voorspoedig van een welgeschapen Zoon, *JOHANNA HENRIETTA VAN MEURS*, veel geliefde Echtgenoote van

ARNHEM, den 28. Junij 1826.

F. W. EVERTS, *Med. Dr.*

Met treurende harten geven wij berigt, dat onze waarde Vader, *WILLEM VAN BARNEVELD, Oud-Hoofdbestuurder der Maatschappij* tot Nut van 't Algemeen, *Lid van het Koninklijke Instituut en verscheidene geleerde Genootschappen en Burgemeester dezer Stad*, heden morgen, in den ouderdom van 70 jaren en ruim 5 maanden, zijn even werkzaam als nuttig leven heeft geëindigd. — Zijne menigvuldige Vrienden hiervan, houden wij ons verzekerd, zullen met ons treuren, terwijl wij in de hope op een zalig wederzien onzen troost zoeken.

Uit aller naam,
A. VAN BARNEVELD.

HATTEM, den 23. Junij 1826.

---

† † † Door Mr. *JACOB ADRIAAN VAN HASSELT*, Openbaar Notaris des kwartiers *Zutphen*, residerende te *Zutphen*, als hiertoe door de Regtbank van Eersten aanleg aldaar benoemd, zal, ten verzoeke der Erfgenamen, op Maandag den 10. Julij 1826, 's namiddags ten drie ure, ter eener gezegde stede, in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, op de Markt, worden overgegaan tot de inzate, om veertien dagen daarna, zijnde den 24. dien maand, ter zelfder uur en plaats, naar gewoonte geldende, finaal te worden verkocht: de natemeldene percelen, behoorende tot de nalatenschap van wijlen Mevrouwe *ELISABETH BRANTSEN*, bij leven weduwe van den Heer Oud-Burgemeester *C. VAN HASSELT*, bestaande in:

1. Een HUIS en ERF, op de Zaadmarkt, ter voorschreven Stede, No. der Verp. 580, met vier BENEDEN- en vijf BOVENKAMERS, ruime KEUKEN en verdere GEMAKKEN, voorts STAL, KOETSHUIS en een TUIN daarachter.
2. Een BOEREN ERF, het *Havelink*, gelegen in de Buurtschap *Wierakker*, Gemeente *Warnsveld*, met al deszelfs ONDERHOORIGHEDEN, SCHUUR en ZAADBERG, WEIDE- en BOUWLANDEN, BOOMGAARD en AKKERMAALBOSSCHEN, groot ruim 23½ Bunder.
3. Eene WEIDE, de *Koestert*, gelegen in het *Hummelsche Broek*, onder de gemeente *Hummelo*, groot ruim 3½ Bunder. En
4. Eene WEIDE, het *Lage of Lange Landje*, gelegen in de *Bakerweerd*, onder de gemeente *Steenderen*, groot bijna 2 Bunders.

Zullende de conditien acht dagen voor de veiling ten kantore van den bovengenoemden Notaris ter bezigtiging liggen, alwaar mede nadere informatien te bekomen zijn.

† † † Maandag den 10. Julij 1826, des namiddags ten 5 ure, zal in den *Nieuwen Doelen*, in 's *Gravenhage*, ten overstaan van den Notaris *J. J. VERWOERT*, residerende aldaar, publiek worden geveild en op Maandag den 24. Julij, des avonds ten 7 ure, aldaar worden verkocht: de kapitale en zeer aanzienlijke AMBACHTS-HEERLIJKHEID van *Alkemade*, gelegen in de Provincie *Zuid-Holland*, bij de *Haarlemmer Meer*, welke Heerlijkheid sedert onheugelijke tijden toebehoord heeft aan den oudsten tak van het Doorluchtig Huis van *WASSENAAR*, met alle de REGTEN en GEREGTIGHEDEN daaraan behoorende, en met de TIENDEN van KOREN, HAVER, GARST, AARDAPPELEN en AARDPEREN, VLAS, HENNEP en KOOLZAAD, voorts de VISSCHERIJEN, het LASTGELD of TURFMAAT en ONTGRONDING over *Alkemade*, alles te zamen groot in zijn uitgestrektheid ruim 2149 Bunders, ook nog de RECOGNITIEN van Burgemeester, Secretaris, Waagmeesters en Korenmolen, hebbende de Tienden en Vischwateren de laatste 20 jaren, door een gerekend, opgebragt *f* 3679 - 20 's jaars, en de Recognitien de laatste 9 jaren *f* 422 - 70 's jaars, moetende de Kooppenningen voor of op den 1. Januarij 1827 worden betaald en zijn nadere informatien te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris *VERWOERT* in 's *Hage*, alwaar 14 dagen voor de veiling de voorwaarden ter visie zullen liggen.

§ § § *LICOT*, Fabriekant in Messen, te *Namen*, *die op de Haarlemsche Tentoonstelling des vorigen jaars eene Medaille bekomen heeft*, heeft de eer het Publiek te verwittigen, dat zijne Zuster te dezer stede is aangekomen, met een compleet assortiment van allerhande soorten van MESSEN, alsmede met een depôt van de onlangs nieuw uitgevondene MESSENZALF en MESSEN-RIEMEN, waardoor men de Scheer- en Pennemessen zeer zacht kan doen snijden, zonder behulp van eenigen steen. — Dezelve heeft ook nog eene geassorteerde verzameling van onderscheidene voorwerpen in Pleet en Kristal, benevens alle soorten van SPADOOZEN, uit het Magazijn van *LEFIN*, *Dozen-Fabriekant te Spa.* Alles wordt op de proef en tegen de Namensche prijzen verkocht. Zij is uitgepakt bij den heer *J. ROBERT*, in de *Brabandsche Kroon*, op de Groote Markt, te *Arnhem*.

† † † Men verlangt ten spoedigste eenen TUINMAN, het Snoeijen en Broeijen kundig en van goede Getuigschriften voorzien, liefst ongehuwd, of gehuwd zijnde, zonder kinderen. De Conditien zijn te vernemen bij den Heer *WESTRIK*, in de Militaire Provoost, te *Arnhem*, brieven *franco*.

† † † Twee KLEERMAKERS-KNECHTS, voldoende bewijzen van hunne bekwaamheden en goed gedrag kunnende bijbrengen, vast werk begeerende, adresseren zich bij *G. J. DEENEN*, Mr. Kleermaker te *Arnhem*.

† † † UIT DE HAND TE KOOP: eene fraaije CABRIOLE op Veeren met Kap. Te bevragen bij den Mr. Smid *E. FRAANBOER*, te *Arnhem*.

§ § § Voor een goed aantal jaren zijn, tot OPRIGTING van STEENBAKKERIJEN, TE HUUR LANDEN, door de daarin zijnde Aarde zeer geschikt, en door de ligging aan de Rivier den *Rijn* tot alle ver- en aanvoer bij zonder voordeelig, gelegen nabij *Wageningen* en *Opheusden*; nadere informatien zijn bij *J. VAN RYN* te *Wageningen* te bekomen.

VOOR PASSAGIERS MET DE STOOM-PAKETTEN,
IN 24 UREN VAN *ROTTERDAM* NAAR *LONDEN*.
Vertrekkende Wekelijks.

De STOOMBOOT *DE KONINGIN DER NEDERLANDEN*, Kapitein *JOHN PEARSON*, des Zondags morgens ten 8 ure.

DE STOOMBOOT *DE KONING DER NEDERLANDEN*, Kapitein *JOHN SLATER*, des Woensdags morgens ten 8 ure.

Adres bij J. VAN OMMEREN, te *Rotterdam*, F. 2.

NB. *Ter informatie der Reizigers dient, dat het voornaamste Logement te ROTTERDAM is, het onlangs opgerigte* NIEUW BAD-HOTEL.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.